

benhavns 4de Valgkreds (Scharling) var ligeledes en principiel Modstander af Aktiebestatningen. Jeg skal ikke komme tilbage derpaa, men henholde mig til, hvad jeg nylig derom sagde i Anledning af det andet ærede Medlems Udtalelser. Men der er dog den Forskel, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i Mod sætning til det ærede Medlem fra Viborg indlod sig paa at henstille visse Ændringer i det Grundlag, som er foreslaaet fra Flertallets Side. En af disse Ændringer gik ud paa, at Aktieselskaber ikke skulde erlægge Skat af deres samlede Overskud, men kun af deres Driftsoverskud. En saadan Forandring tror jeg nu af forskellige Grunde ikke kan lade sig gøre. Hvad der kun er Driftsoverskud hos en, er det samlede Overskud hos en anden. Et Dampstøvselskab f. Eks. har ikke anbragt sine Kapitaler i rentebærende Papirer, men i Skibe, et Forsikringselskab har derimod anbragt dem i Papirer. I begge Tilfælde er der i Nettoindtægten inkluderet en Rente af deres Kapitaler, en Rente af det, som er indbetalt af Deltagerne i deres Virksomhed, saa at der ikke altid vilde kunne gøres en saadan virkelig Søndring mellem Driftsindtægt og Renteindtægt. Men det vilde tillige, hvis man dog vilde gøre det, have en Virkning af samme Beskaffenhed som hint Aktionærfradrag, som Talen nylig var om, nemlig at der da kun vilde blive en forholdsvis ringe Del tilbage af det Skatteobjekt, man tilfugter at tilvejebringe gennem Loven. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) er ligesom jeg Direktør i et Forsikringselskab, og derfor kan han kontrollere Rigtigheden af de Tal, jeg vil fremføre i den Henseende. Det af ham repræsenterede Selskab har en Renteindtægt af ca. 235,000 Kr. og kan vel paaregne en Driftsindtægt af ca. 65,000 Kr. aarlig, det af mig repræsenterede Selskab har en Renteindtægt af ca. 60,000 Kr. og paaregner en Driftsindtægt, som jeg ogsaa bemærkede ved første Behandling, af ca. 140,000 Kr. Der vil altsaa under normale Forhold blive en aarlig Skatteindtægt for disse to Selskaber tilsammen af henved 400,000 Kr., svarende til en Skat af 8,000 Kr. om Aaret, medens der, hvis vi kun beskattede deres Driftsoverskud, vilde blive en skattepligtig Indtægt af kun 100,000 Kr., svarende til 2,000 Kr. i Skat om Aaret. Det er altsaa de $\frac{3}{4}$ af Skatten, der vilde spares paa den Maade, og det kunde være meget godt baade for det ærede Medlems og mit Selskab at spare disse Penge, men, gennemført over for hele Linien, vil dog,

selv, om det ikke i samme Forhold vil være Tilfældet med alle Selskaber, denne Forskel mellem, om man bestatter Driftsoverskuddet, hvis man overhovedet kan udfinde det, eller det hele Overskud blive saa betydelig, at jeg ikke vilde tilraade at arbejde paa en Aktiebestatning paa de Betingelser, da det vistnok ikke er Umagen værd at faa den indrettet, naar den skulde have et saa ringe Objekt. Det ærede Medlem var decideret mod Flertallets § 10, Ændring Nr. 24, for saa vidt den ikke er fælles med Mindretallets Nr. 25. Det skal jeg nu ikke komme ind paa af samme Grund som før, da Nr. 24 ikke er mit Forslag, men det ærede Medlem var heller ikke tilfreds med Mindretallets Forslag Nr. 25 (§ 10), og ansøgte i Mod sætning til det ærede Medlem fra Viborg (Klein) et Par Enteltheder i dette bort Forslag til en § 10, som han ikke var tilfreds med. Han mente, at ved Forsikringselskaber burde det ikke være den i vedkommende Kommune oppebaarne Brutto præmie, men den i vedkommende Kommune opnaaede Nettoindtægt for Selskaberne, som skulde være bestemmende med Hensyn til Fordelingen af Skattebidragets Halvdel imellem de andelsberettigede Kommuner. Men der bevæger det ærede Medlem sig i en Cirkel; thi det er jo netop, fordi det ikke er muligt at gøre en saadan Opstilling med disse Forsikringselskaber, som arbejde over hele Landet og i alle Kommuner, og fordi det vilde føre til aldeles urimelige Resultater, hvis man kunde komme til at gøre en saadan Opstilling over, hvad der hvert Aar var fortjent i hver Kommune, at man har foreslaaet den Ordning, som her er foreslaaet, nemlig at af det samlede Overskuds Bestatningsbeløb kommer Halvdelen til Fordeling mellem Kommunerne i Forhold til, hvad de have bidraget til Indtægterne for Selskabet. Hvis det skulde have været, som det ærede Medlem tænkte sig, vilde det nærmest blive dette, at hver enkelt Agentur i Landet skulde betragtes som en Filial af Selskabet og opgøres selvstændigt, og at Selskaberne skulde betale til vedkommende Kommune Skat af det mulige Overskud i denne. Men da der nu aarlig er mange Kommuner, hvor der tages Penge og undertiden nogle, hvori der tages mere, end der fortjenes i alle de andre tilsammen, vil man forstaa, hvorledes hele Grundlaget for denne Lov vilde blive forrykket, nemlig dette, at Selskabet skulde betale 2 pCt. af det samlede Overskud, dersom de skulde betale disse 2 pCt. af Overskuddet i hver Kommune, hvor der har været Overskud, uden at faa nogen Godtgørelse for det Tab, de have lidt i et større Antal